

התנגדות
פסטיבל אינטימדאנס
30.7.15-2.8.15

התנגדות

פסטיבל אינטימדאנס 2015

למה מתנגד המחול?

הבלט הקלאסי התנגד למגבלות הגוף ולגרביטציה, המחול המודרני התנגד לערכי הבלט הקלאסי - למסגרות נרטיביות מורחקות מהמציאות, לאיפוק המבע, לשפה המקודדת והממושטרת. בהמשך התנגד המחול לפיגורציה, ואחר כך להפשטה, לקונבנציות המופע והחלל שלו, לקאנון ולאידאול היופי שהוא הציב, לתנאי ייצורו, לניתוקו מהחיים, ובתוך כך גם למציאות נתונה.

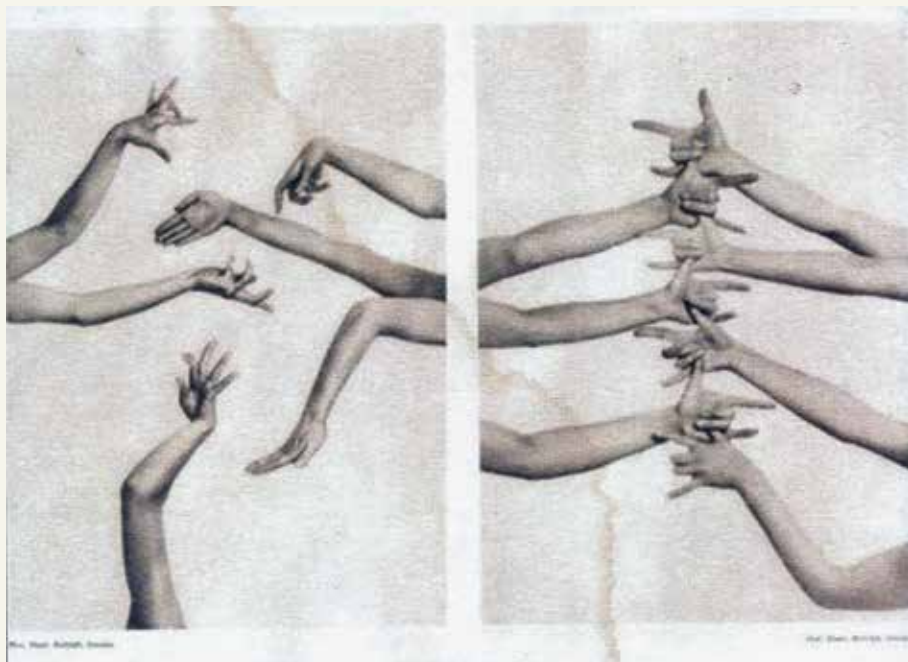
פסטיבל אינטימדאנס 2015 מציע לבחון האם, כיצד ולאילו סוגיות מתנגדים יוצרי המחול העכשווי בישראל. במציאות הישראלית העכשווית, הנפיצה, רווית הפערים והקונפליקטים - לאומיים, חברתיים, כלכליים, תרבותיים ואחרים - ההתנגדות היא פעולה מתבקשת מתמיד. הפסטיבל השנה יעסוק בפרספקטיבות שונות של התנגדות הן במבט החוצה אל מגוון תופעות, מצבים והבניות חברתיות, והן במבט רפלקסיבי אל המחול עצמו, לתפיסות של תנועה, שפה ותרבות גוף. ההתנגדות בעבודות מופיעה בנושא, כמושא, כחומר תנועתי, כמרד, ככניעה, כמחויבת מציאות וכבלתי ניתנת להשגה. מעל לכל מרחפת השאלה האם בכוחם של המחול בפרט והאמנות בכלל, מעבר להיותם כלי הבעה וביקורת, לחולל טרנספורמציה תודעתית שתהיה באפשרותה להמיר את ייצוגה של ההתנגדות בפריעה ממשית של הסדר הקיים?

הפסטיבל מציע, כמודל השראה אפשרי, להתבונן ביצירה התרבותית הענפה שנוצרה בתקופת רפובליקת ויימאר שהדחף ליצור מתוך פריצת גבולות והתנגדות - להגמוניה האמנותית ולקונבנציות שלה כמו גם לשלטון פוליטי וחברתי מעורער ואלים - שכן ביסוד פריחתה האמנותית.

רפובליקת ויימאר, תקופה שלטונית בגרמניה בין 1918-1933, הייתה עידן של אי-יציבות פוליטית וכלכלית שנחשבת לאחת התקופות הפורות ופורצות הדרך בתחומי אמנות שונים ובהם בהתפתחות המחול המודרני וחקר התנועה. מגמות שונות במחול כגון מחול ההבעה, תיאטרון-מחול, כתב וחקר התנועה, קברט וסוגים נוספים של פרפורמנס תנועתי התפתחו בגרמניה בתקופה זו והותירו חותמם על המחול העולמי במאה ה-20 ותוך כך גם על התפתחות המחול הישראלי. היצירה באותה תקופה נתפסה כבר בעיני יוצריה כמתנגדת וחותרת תחת עקרונות המחול הקלאסי במטרה לנער מעליה את מוסכמות "העולם הישן" על ידי חיפוש של מבע חדש שהציב במרכזו בין היתר שאלות של ריאליזם, אקספרסיביות, אינדיבידואליזם מול תנועת ההמון, תוך טשטוש גבולות בין מינימליזם ועודפות, אדם ומכונה, בין מגדרים, בין דיסציפלינות אמנותיות ועוד. עם זאת, רדיקלית וחתרנית ככל שתהייה האמנות, המציאות הפוליטית הגרמנית הכריעה לטובת הנאציזם. בעוד רבים מהיוצרים נאלצו להימלט מגרמניה ובכך תרמו להפצת הפרקטיקות והסגנונות שהתפתחו שם ברחבי העולם, חלק מהיוצרים והמגמות שפיתחו אומצו על ידי הפרוגרמה האמנותית הנאצית, דבר שהעלה בדיעבד קריאה אמביוולנטית לגבי היסודות החתרניים ביצירות כמו גם שאלות לגבי תפקיד האמנות והשימושים הפוליטיים שניתן לעשות בה.

חלק מהיוצרים בפסטיבל השנה בחרו להתייחס לתופעות ולאישים הקשורים ברפובליקת ויימאר, להתמסר ולהתנגד להם, לבחון את יסודות הדמיון והשוני, הרלוונטיות והאנכרוניזמים בחיבורם לישראל ולמחול בישראל היום. יוצרים אחרים דחו את ההקבלה ובחרו לחקור התניות או קונפליקטים אחרים במרחב הווייטם הקשורים בדת, לאום, מיליטריזם, מגדר, תרבות צריכה, מוסכמות אמנותיות והאופנים שבהם הם יוצרים הבנייה והדרה חברתית, מכוננים זהות ויוצרים לה גבולות. העבודות בפסטיבל מנסות לבקוע סדקים במובן מאליו, להטיל בו ספק, להצביע על המחיר שהוא גובה ולבחון האם וכיצד ניתן להציע תנועת נגד.

יש לזה קול

"קול הוא הפרעה פיזית מחזורית ומתפשטת בחומר, אשר נקלטת על ידי איבר שמיעה ומתורגמת לחוויה חושית שמיעתית. בגלל אופיו המחזורי, הקול הוא סוג של גל ויכול להתפשט בגז, נוזל, מוצק ופלזמה. גלי קול ניתנים לתיאור בצורה גרפית כאשר ציר אחד הוא ציר הזמן או המרחב, והציר השני הוא צפיפות התווך."

העבודה עוסקת במתח בין שפות, בין קול ותנועה, מרות ומשמעות.

כל כך הרבה קולות יוצקים לחיינו. איך יוצרים קול משלנו? איך מצליחים להקשיב לו?

שירן ביבי

גאת ובהשתתפות

תודות: לטל ויאיר, שנתנו לי את ההזדמנות להשמיע את קולי. לבית הספר לאמנויות המחול, הפקולטה לאמנויות, מכללת סמינר הקיבוצים שמשמשים לי בית חם. למשפחה היקרה שלי, שמקבלת את קולי.

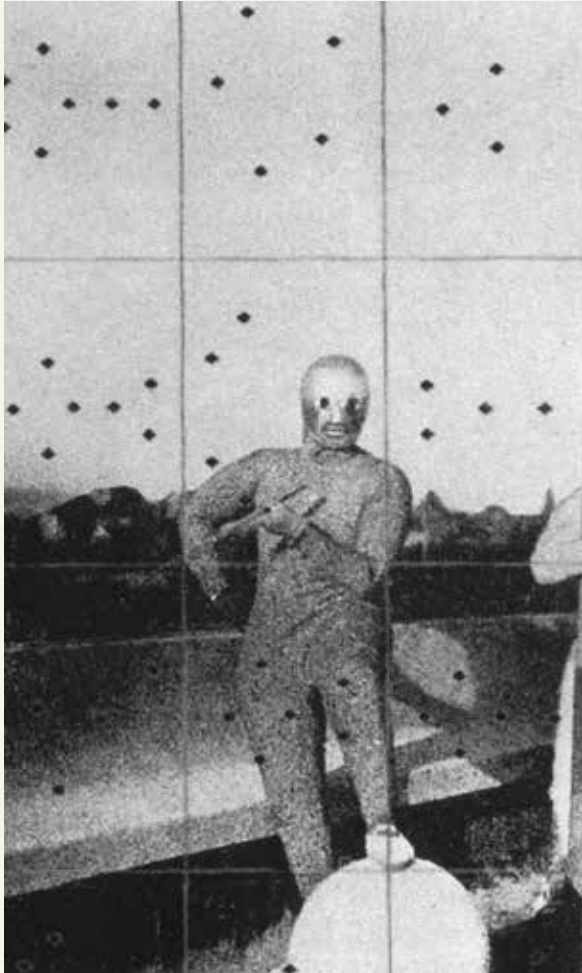
תכנית א'

31.7.15 שיש' 14:00

1.8.15 שבת 12:00

1.8.15 שבת 20:00

תכנית א'

14:00 31.7.15 שישי

12:00 1.8.15 שבת

20:00 1.8.15 שבת

TROP*

עבודת הסולו **TROP** עוסקת ביחסי הכוחות בין פרפורמר, קהל ואינפורמציה המגיחה מן החוץ ומשנה את כללי המשחק. המתח בין האלמנטים האלו מכוון את התנועה והפעולה על הבמה. מתי הפרפורמר הוא הכוח המניע, ומתי לא? מתי הוא שולט ומתי הוא נשלט? האם הוא יכול לייצר אינטימיות, שקט וחווייה של הרפיה על רקע מתח המגיע מן החוץ?

העבודה היא מסע חיפוש בעקבות דינמיקות המופע.

* בצרפתית: יותר מדי

אנדראה קונסטנזו מרטיני
יואב בראל
(בהשתתפות מאמי שימאזאקי)
יואב בראל
ניר בניטה
יואב בראל

מאת ובהשתתפות
וידאו
ייעוץ אמנותי
עיצוב תלבושות
עיצוב תאורה במקור

אנדראה מרטיני
נטאשה אטלס
טים רובינס

מוסיקה

תודות: יואב בראל, ניר בניטה, מאמי שימאזאקי, אלה רוטשילד, רויטל בקשי פרוס, פליקס ויואב, רועי ואדם

Si, Fuggire (כן, בואי נברח)

בליני | קפולטי ומונטקי – אופרה

בהשראת האופרה "קפולטי ומונטקי" מאת וינצ'נצו בליני לליברטו מאת פליס רומני, שהועלתה לראשונה בוונציה ב-1830.

בעולם מיזוגני ורווי עימותים פוליטיים אלימים, כהן מבקש להתבונן במעשה האהבה כעל זירת קרב, בה הצד המפסיד ידוע מראש, זכות האדם על גופו מוטלת בספק, ומעשה האהבה שיכול היה לשמש כמרד ומפלט, חסר סיכוי מול הברית שנכרתה בין הדת, המלחמה והמוות.

הליברטו מבוסס על סיפורם של רומיאו ויוליה, תפקידים המבוצעים באופרה המקורית על ידי שתי נשים, מוקפות בגברים. שלא כמחזהו של שייקספיר, שבו הקפולטי והמונטקי מגלמים שתי משפחות יריבות, רומני מדגיש בהקדמה לאופרה כי כאן היריבות העקובה מדם נטועה עמוק ביחסי הכוחות הפוליטיים של התקופה. "איזה כוח גדול יותר עבורך מזה של האהבה" שואל רומיאו את יוליה בליברטו של רומני, "זה של החובה. של החוק, של הכבוד" היא משיבה.

מאת	עידן כהן
בהשתתפות	תומר גולן, תומר גיאת, קורל פרידמן, גל קליק, נעמה תמיר
ז'נר	אלה וסילביצקי
רומיאו	קארין שיפרין
פסנתרן/מונהל מוסיקלי	נתנאל באס
הפקה	הדס אנטמן
מוסיקה	וינצ'נצו בליני, קפולטי ומונטקי

תודות: לטל ויאיר. לנטע בלומנטל, מרכז הפיס ומגמת המחול קרית שרת-חולון, מלאני ברסון, דלית הרמתי ותיכון עירוני א' לאמנויות תל אביב.

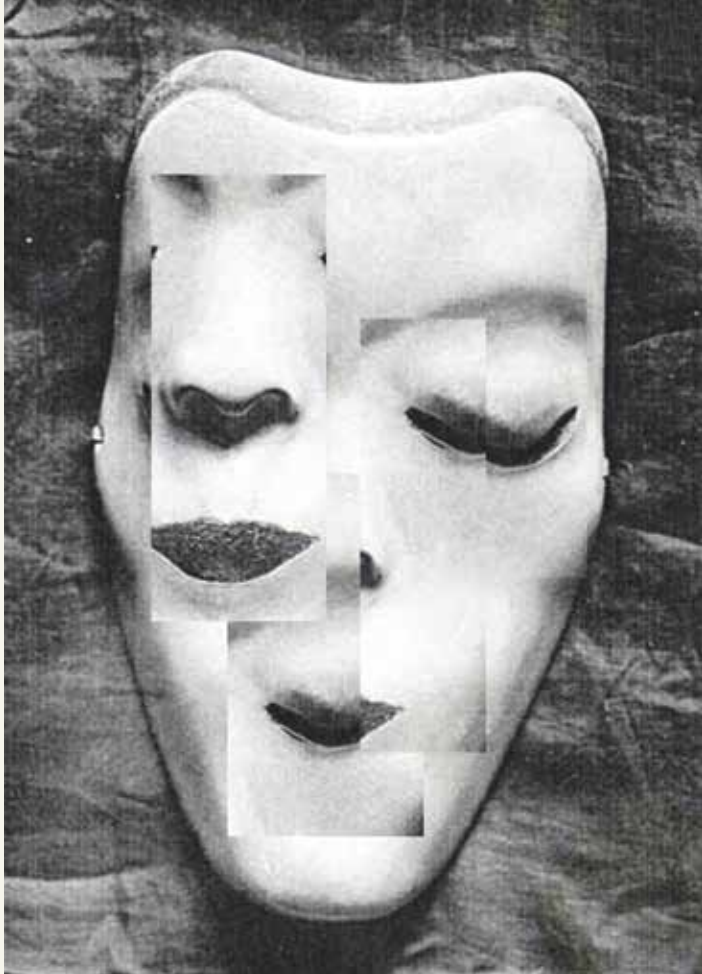
תכנית א'

31.7.15 שישי 14:00

1.8.15 שבת 12:00

1.8.15 שבת 20:00

WHICH DANCE

שתי חיילות, אחת משועממת, אחת טובת לב. שתיים מתוך צבא שלם של נשים שתרומתן לפרויקט הלחימה מוטלת בספק. אבל הן דווקא מתעקשות לקחת חלק, לפחות במשהו.

כך, ברוחה של מרי ויגמן ומכשפות אחרות, הן תנסנה לערוך טקס קצר שבמסגרתו, לכל הפחות, הן תרכושנה מעט מן ההבעה הנדרשת לקרב.

עדו פדר

שני גרנות, שיר חכם

מאת

בהשתתפות

תכנית א'

31.7.15 שישי 14:00

1.8.15 שבת 12:00

1.8.15 שבת 20:00

אני רק שאלה

שפת הגוף היא שפת אימי. היא השפה ממנה אני באה ואליה אני חוזרת. הבמה בשבילי היא מקום בו מתאפשר כוח שאין דומה לו ואינו נוכח במציאות מחוצה לה. מקום בו אני מביאה את הגוף שלי לכדי דיבור, בו מגבלה יכולה להתרוץ וגבול לאין גבול. עולם בו הגוף הוא הכוח והמחוקק.

הלשון בשבילי היא שדה מוקשים. מרעה מרוצף סכנה. פסיעה דרכו היא תמיד על שבילים עם פוטנציאל טרף. פוטנציאל אובדן. אין לי בה שבילים אחרים. מעולם לא היו לי.

כל יציאה ממני החוצה, מסף החלל שהוא גופי אל חללים אחרים, היא קרב.

שדה הלשון הוא שדה של כוח, של ניסוח, של שימורו. הוא המרחב הראשון של החזק להשתית שליטה, לשמר סדר ויחסי כוח. הוא מגודר ומעוצב ראשית על ידי ועבור גברים. אני אישה. מלכתחילה, כנקודת מוצא הלשון העברית לא רואה אותי, לא מיועדת לי. לשון זכר היא ברירת המחדל במרחביה והניסיון להתנהל במרחב זה, לדרוש בו, להגשים בו מועד לכישלון מראש. המגבלה שהלשון העברית מהווה עבורי מחייבת אותי לחפש שפות אחרות, לשבור ולנסח מחדש לשון ראווה, לשון נקבה.

סתיו מרין

נטע וינר

סתיו מרין

נטע וינר

נטע וינר, יואב גלנט,

קובי עוז, יוסי גיספן

אוהד חיטמן

מאת ובהשתתפות

שותף ליצירה

עיצוב תלבושות

כתיבה ועריכת טקסט

טקסטים מקוריים

לחן השיר "לוחמים של המחר"

תכנית ב'

31.7.15 שישי 20:00

1.8.15 שבת 14:00

2.8.15 ראשון 21:30

תודה מיוחדת: רז וינר ואור מרין

קיר ציר

קיר ציר ממקמת את הגוף במפגש שבין הקיר לרצפה, בין האנכי לאופקי, בין התשוקה להיעלם, להיבלע אל הרקע לבין התשוקה להיראות, לבלוט החוצה, לתפוס מקום. הגוף הוא בו זמנית הרישום על הקיר והכלי הרושם, הדימוי וכלי הסימון. הקהל מוזמן להתכבד.

העבודה מגלמת בתוכה שורה של התנגדויות וחיכוכים מתמידים: ההתנגדות למרכז וההליכה אל הרקע, אל השוליים; החיכוך בין גוף לבטון; ההתנגדות הטריטוריאלית לכאורה של קיר ורצפה, של האנכי והאופקי והשאיפה של הגוף להיות לא שם ולא שם, כלוא או משוחרר דווקא שם, מעין התנגדות לבסיס האוריינטציה שלנו; התנועה האיטית של הפעולה, הלוקחת את הזמן, כמו מתנגדת למרוצתו; והצליל הרפה של משרוקית, כמו מתנגד לכוחניות הממשטרת שלה, מסמן את האפשרות ל'התנגן' אחרת.

מיכל סממה

יאח ובהשתחפוח

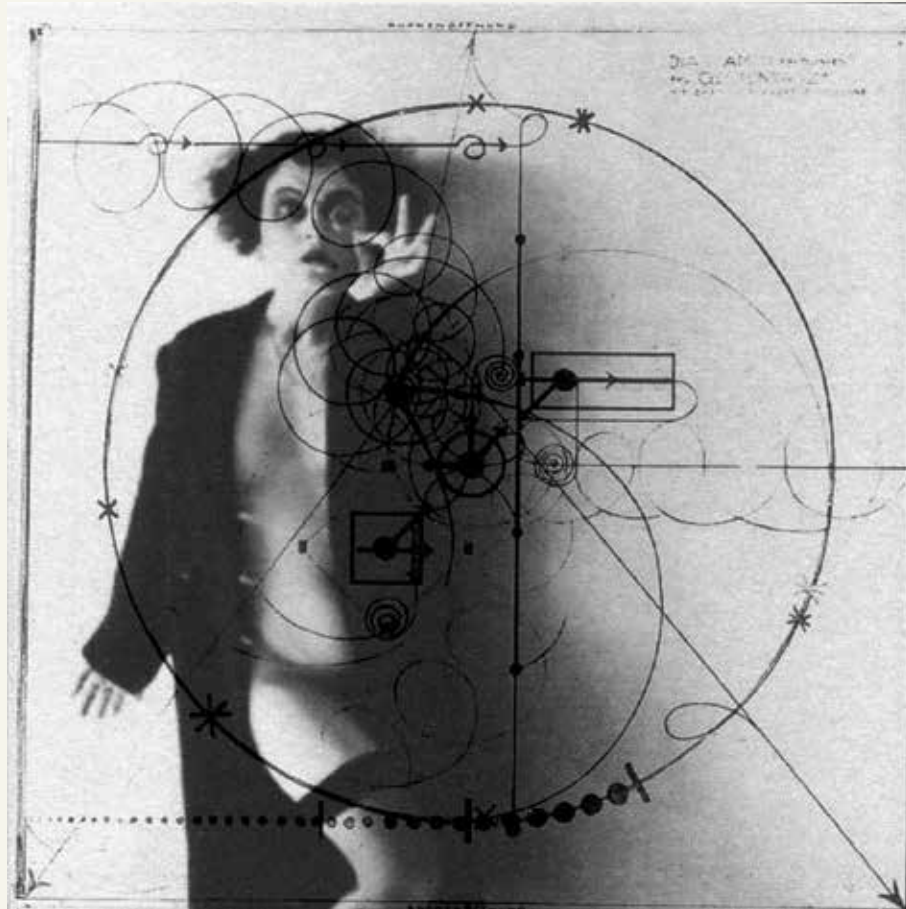
תכנית ב'

31.7.15 שישי 20:00

1.8.15 שבת 14:00

2.8.15 ראשון 21:30

תודות: יובל קרמניצר

What does it men?

“Nothing splendid has ever been achieved except by those who dared believe that something inside them was superior to circumstance”.

Bruce Barton

בהשראת גרמניה בין שתי מלחמות העולם מפרספקטיבת השינוי בתפקיד האישה בתקופה זו, שתי נשים רוקדות באחוה אינטימית, משקפות זו את זו, מציפות שאלות אודות עצמן בניסיון להביא למודעות רגשות ומחשבות שהודחקו, ותוך כך לחפש אחר דרך לשנות את המציאות.

במקום של עימות, כשהמציאות מכריחה אותנו להגיב אליה, האם אנו באמת רוצות להשתנות? האם הבחירה בשינוי תוביל לטרנספורמציה?

אוליביה קורט מסה
מיכל הירש, סיגלית פוקס
אד אסקיו

מאת
מבצעות ושוחפות ליצירה
מוסיקה

תכנית ב'

31.7.15 שישי 20:00

1.8.15 שבת 14:00

2.8.15 ראשון 21:30

תודות: סמינר הקיבוצים

שר הטקס

"עור דרקון ושן הזאב,
מלתעות כרישי רעב,
שפוטם בבשר אנוש,
יד חנוט ושורש רוש,
כיס-מרה של פר ערוף,
לב של יהודי חצוף,
עלעלים של לענה
קטיף לילות בלי לבנה,
חוטם של טורכי שמן,
אצבע קטנטנה של בן
הזונה אשר נחנק
ולתעלה נזרק-
אלה יעבו נזיד,
יעלו ניחוח פיד,
ומעי נמר מסריח
תבשילנו עוד ישביח."
(מכשפה ג, מקבת)

אריאל ברונז
גלי קנר
ענת מרטקוביץ'

שר הטקס, מכשפה, טרוריסט
ליווי מוסיקלי, חגורות נפץ
עיצוב וחופש ביטוי

אריאל ברונז, גלי קנר וענת מרטקוביץ' הם הפרסונות
העומדות מאחורי מופע הקאלט הבזוי "מי רוצה סיבוב
על גמל?"

BOYS

חמישה גברים רוקדים.

רועי אסף

תמיר אטינג, גבע זייברט,

אבשלום לטוכה,

עוז מולאי, תומר פיסטינר

אריאל פרידמן

טליה בק, ניב גירנברג

רעות יהודאי

מאת

רקדנים ושותפים ליצירה

שותפה אמנותית

ניהול חזרות

עיבוד ועריכה מוסיקלית

מופע מלא

30.7.15 חמישי 20:00

31.7.15 שישי 12:00

2.8.15 ראשון 20:00

מטבח המכשפות

סימפוזיון לילי בהשתתפות ולסקה גרט ואורחות

אירוע פרפורמטיבי חד פעמי, משתה לילי בהשראת הקברטים של ברלין בשנות העשרים ובהשתתפות יוצרות מדיסציפלינות שונות.

"הסימפוזיון" היווני היה מסיבת שתייה בה גברים התכנסו יחד, שתו, ראו מופעי בידור והתדיינו על נושאים חברתיים גדולים וקטנים. באווירה דומה במקום אחר - בקברטים האפלים של רפובליקת ויימאר - החלה את דרכה ולסקה גרט (1892-1978), רקדנית ואמנית פרפורמנס יהודייה-גרמניה, רדיקלית ושנויה במחלוקת, שעשייתה ממשיכה לעורר עד היום שאלות על אמנות, משטר, חברה, וכל מה שביניהם.

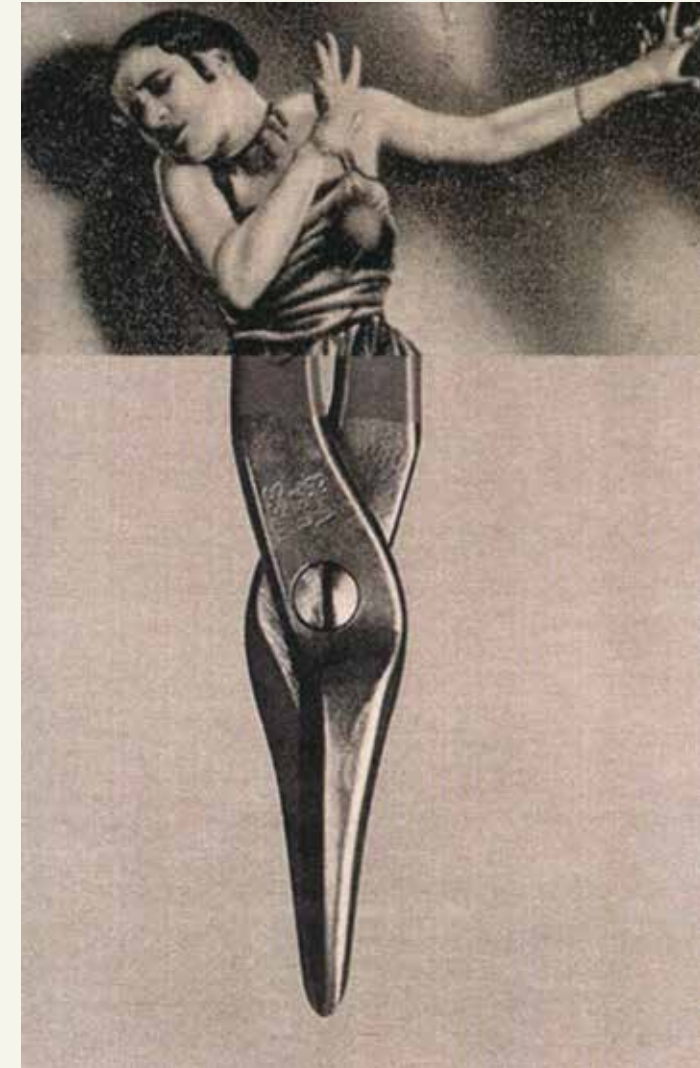
בהשראת המשתים של גרט, וברוח ברלין של שנות ה-20 אפופת אדי האלכוהול, רוני כץ ולי מאיר הזמינו קבוצה של נשים ליצור יחד את מטבח המכשפות. לאורך הערב נתבוסס בשאלות של אמנות כהתנגדות והתנגדות דרך אמנות תוך חציית גבולות מתמשכת בין האישי לפוליטי, בין אינדיבידואליזם לקולקטיביות, בין פרפורמנס והאנג-אאוט.

רוני כץ, לי מאיר

סחר דאמוני, עידית הרמן,
מיה ולנטיין, לילך לבנה, רוני כץ,
לי מאיר, רלה מזלי, רשא נחאס,
ילי נתיב, עינת עמיר,
לורה קירשנבאום ועוד

מאת
בהשתתפות

תודות: תומס פלישקה וקטרין דויפרט, טל ויאיר, כל המשתתפות

מופע מלא

30.7.15 חמישי 21:30

Komm, hier ist das Paradies*

ב-1921 נפתח בתל אביב הסטודיו הראשון למחול בפלשתינה-א"י. מרגלית אורנשטיין, בוגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול בוונינה, היא המורה המייסדת ובהמשך הכוריאוגרפית של תיאטרוני התא"י, האהל ושל זוג הרקדניות האחרות אורנשטיין. במהלך שנות העשרים והשלושים מרגלית ושתי בנותיה, יהודית ושושנה, נוסעות הלוך ושוב להשתלמויות אצל מורי ויוצרי המחול החשובים בגרמניה ויוצרות בישראל וריאציות משליהן לנושאים ולטכניקות של "המחול החדש" והוראתו.

חוקרת המחול גבי אלדור מחברת בין הסיפור המשפחתי האישי שלה לסיפור ההיסטורי של המחול הגרמני ובוחנת כיצד המחול המהפכני שצמח ברפובליקת ויימאר קשור בעבותות לסיפור המחול הישראלי.

* בגרמנית: בואי, כאן גן העדן

גבי אלדור

גבי אלדור, גילי נבות

ענת אייזנברג

סרגיי רחמנינוב, אופוס 23,

פרלוד מס. 5; פרנץ שליצר, אלגיה

מאת

בהשתתפות

דרמטורגית

מוסיקה

הרצאה

18:30 שבת 1.8.15

בלתי/רצוני

עבודת גלריה לשני אנשים

פסל קינטי הבנוי משני גופי אדם חיים ממין נקבה ומגנט. הן שואפות להחזיק זו בידה של זו, אך המגנטים מתנגדים, דוחקים את הידיים שלהן אחת מהשנייה. הן מחזיקות בתוכן את האפשרות שרגע כזה עשוי לקרות, אך גם את הידיעה שההתנגדות היא נצחית. לעולם ימשיכו לתפוס מרחבים מקבילים ולא משיקים.

בלתי/רצוני היא עבודה המבקשת להשתמש בכוח הפיסיקלי של המגנט על מנת להבין את מושג ההתנגדות על מובניו הפיסיים והרעיוניים. כוח שאינו כלה גם בכוח הרצון.

TOHO - טליה הופמן, עפרי עומר

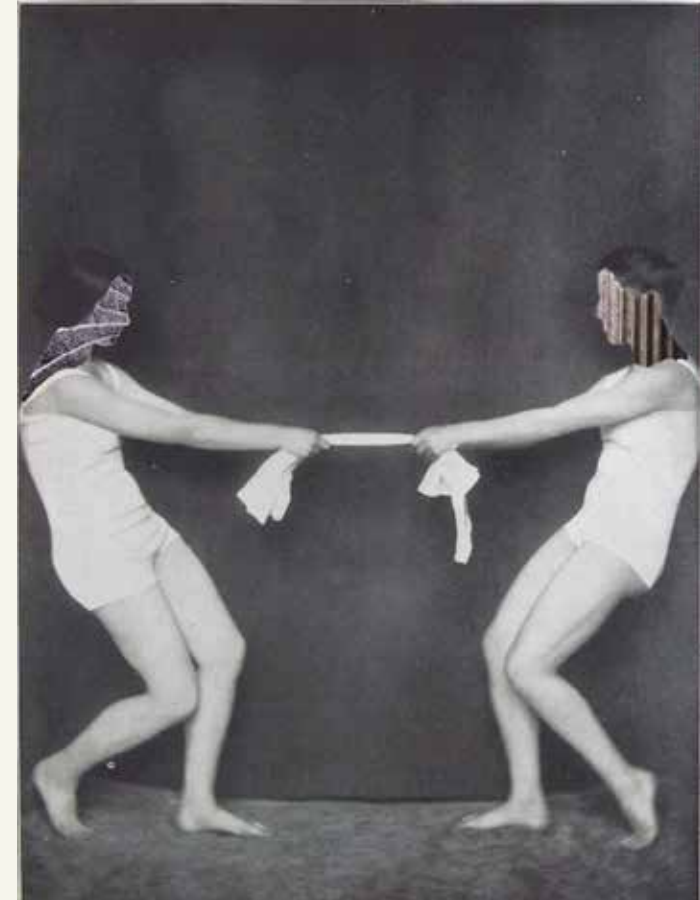
עפרי עומר

גרגורי לרין

מאת ובהשתתפות

עיצוב תלבושות

עיצוב תכשיטים

תודות מיכל סממה

חלל התכנסות

תכנית א' + ב'

קינספרה

רונית פורת פועלת כחוקרת בזירת פשע, מחפשת רמזים לאופן שבו העבר חודר להווה; נוברת בעקבות שהותירה ההיסטוריה על מנת לאסוף מקורות חזותיים המסייעים לה לפרש את העכשיו. היא עובדת עם חומרים ארכיוניים שונים בתנועה מעגלית שמתחילה באישי, עוברת לקולקטיבי וחוזרת אל עצמה, מתוך רפלקסיה על מורשת הדימויים בהם היא משתמשת. בכך, היא בוחנת את הדרכים שבהן דימויים מהדהדים בזיכרון, ואת כוחם להציף כאב ולכונן תחושת שייכות.

בשנים האחרונות הפרקטיקה של פורת מבוססת על מחקר היסטורי ומתמקדת בעיבוד ובחיבור מקורות שונים (מסמכים, גלויות ישנות, מגזינים, מפות, שקופיות) תוך שהיא מנסה לזקק ולהרכיב מתוכם נרטיבים אוטוביוגרפיים אפשריים. תוך כך היא מעלה שאלות אודות מדיום הצילום ואפשרויות הפעולה המגוונות שניתן ליצור בו וכלפיו בעידן הנוכחי.

בכתב התנועה של רודלף פון לאבאן המונח "קינספרה" מתאר את המרחב האישי המקיף את הגוף (המוגדר על ידי נקודות הקיצון אליהן מגיעות הגפיים) והאופן שבו האדם נע בתוכו. למרחב זה השלכות רגשיות הקשורות לדרך שבה האדם תופס את עצמו ואת יחסו לעולם.

במיצב קינספרה פורת עובדת עם דימויים ושזורת נרטיבים ששאובים ממקורות מגוונים שבין שתי מלחמות העולם, במיוחד מתקופת רפובליקת ויימאר, לצד צילומים מארכיוני קיבוצים. בעזרת מאגרי זיכרונות קולקטיביים ודימויים אוטוביוגרפיים, היא עוקבת אחר הדמויות שהשפיעו על התרבות הגרמנית בתקופה זו בכלל ועל המחול בפרט וטווה ביוגרפיה מדומיינת המסמנת טווח תנועה אפשרי של צירי ניכוס והזדהות.

רונית פורת
טל יחס

תערוכה מאת
אוצרת

גלריה
בנל ימי הפסטיבל

טל יחס, יאיר ורדי

נאוה צוקרמן

עומר שיוף

אור נדב ארגוב

שירן שואקה

מור אלדן

ניר פרטוש

דגנית תורג'מן

רותי גבאי

רעות אבירן

רותם אלרואי, נעם טמקין,

אלון ירון, גילי פריקמן, יניב מיזליץ

יובל חורב

דני טיירה, עדנה רוזנטל

רונית פורת

גדי דגון

עדי קולקובסקי

נאוה צוקרמן

אילן רוזנטל

מיקי צוקרמן

ניהול אמנותי

ייעוץ אמנותי

עיצוב תאורה

מפיקה ראשית

הפקה בפועל וניהול הצגה

יחסי ציבור ופרסום

ניהול טכני

סמונ'ל כספים

מנהלת חשבונות

ניהול מופעי מוסיקה

תאורה

סאונד

מזכירות

דימוי הפסטיבל ודימויים בתכניה

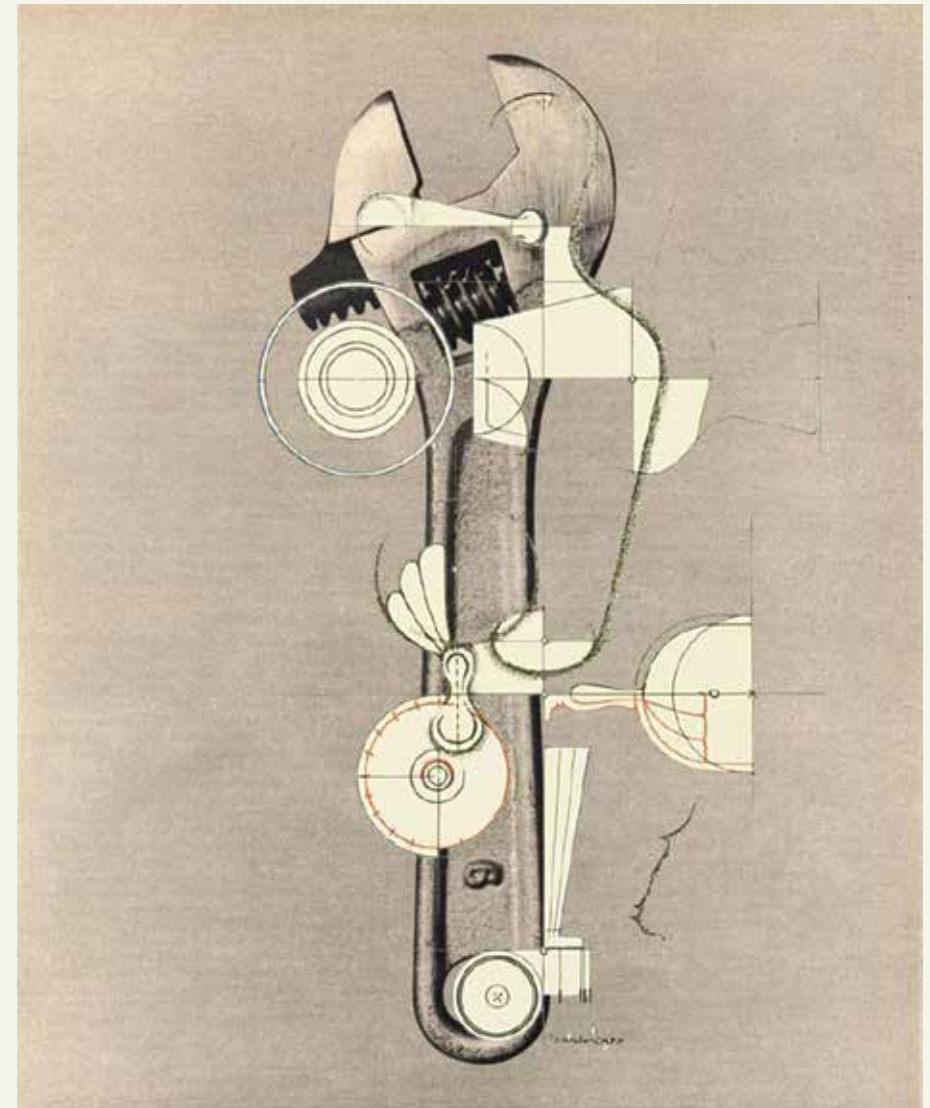
צילומים

עיצוב גרפי

מנהלת אמנותית ומייסדת

מונ'ל ומייסד

י"ד העמותה ומייסד

כל הדימויים בתכניה לקוחים מתוך התערוכה של רונית פורת, קינספרה, שתוצג בחלל הגלריה של תמונע במהלך הפסטיבל.

התנגדות

פסטיבל אינטימדאנס

30.7.15 – 2.8.15

Boys - רועי אסף	20:00	יום חמישי	30.7.15
מטבח המכשפות - רוני כץ ולי מאיר	21:30		
<hr/>			
Boys - רועי אסף	12:00	יום שישי	31.7.15
תכנית א'	14:00		
תכנית ב'	20:00		
<hr/>			
תכנית א'	12:00	שבת	01.8.15
תכנית ב'	14:00		
גבי אלדור - Komm, hier ist das Paradies	18:30		
תכנית א'	20:00		
<hr/>			
Boys - רועי אסף	20:00	יום ראשון	02.8.15
תכנית ב'	21:30		

תכנית א': שירן ביבי, אנדראה קונסטנזו מרטיני, עידן כהן, עדו פדר
תכנית ב': שולי אנוש, סתיו מרין, מיכל סממה, אוליביה קורט מסה

מחיר לתכנית 65 ₪, כרטיס משולב לשתי תכניות 100 ₪,
 Komm, hier ist das Paradies 30 ₪

www.intimadance.co.il | 03-5611211

תיאטרון תמונת
 שונצינו 8 תל אביב-יפו
www.tmu-na.org.il

